

On saapunut kylmä syys, viima villi ja huoleton. Kesäjärvien päilyvyys poissa seesteinen, tyyni on. Puut ruskassa palavat, kun metsän sisään kuljen, sen palatsiin väriä valavat: tuulta kuuntelen, silmät suljen. Ilta-aurinko hymyten sädehiuksillaan kaiken kultaa. Varjot ujoina piiloon lymyten hiipivät vasten multaa. Tuliperhosten monien lailla lehdet lentoon lehahtaa. Kuin lintuset huolta vailla ne tuulessa taivaltaa. Kypsyvät puolukkahelmet, veripisarain tavoin ne hohtaa. Punastuu omenain posket, syysviiman suukot ne kohtaa. Pilven käsi sateet viskoo, usva aamun hetkiin hiipii. Myrskyn kourat kovat kiskoo lehdet viimeiset, puita riipii. Tulee yön tähtiaikaan jo pakkasen morsian halla. Tulevan talven kuurataikaa tanssii se kuutamalla. Linnut lentävät etelään, kauas maihin lämpimiin. Maa peittyy pian alle jään, vaipuu talviuniin hiljaisiin. Päättövi veden juoksu, nukkuu maisemat, äiti Maa. Poiss' on kesäkukkain tuoksu, talvipäivä kun sarastaa.